

ਪਾਨ ੫ ਵਰਣਨ....

राइस पुलर मुळ पसा यइल म्हणून...
प्रेषा केला अमता आतले दग्ध १५०८ दोते आत दोन केला

प्रवश कला असता आतल दृश्य भयकर हात. आत दान वगवगळ्या
खोल्यांमध्ये ९ मृतदेह पडलेले होते. एका खोलीत माणिक वनमेरे त्यार्च्च
पत्ती रेखा, मुलगा आदित्य, मुलगी प्रतिभा, पुतण्या शुभम, आइ
अक्काबाई तर आतल्या खोलीत पोपट त्याची पत्ती संगीता, मुलगी
अर्चना मृतावस्थेत आढळले. त्यांच्या तोंडातून फेस येत होता. य
घटनेनंतर तत्काळ पोलिसांना कळवण्यात आले. घटनेचे गांभीर्य लक्षात
घेऊन जिल्हाधिकारी चौधरी पोलीस अधीक्षक गेडाम आणि त्यांच्या सब
वरिष्ठ सहकाऱ्यांनी घटनास्थळी धाव घेतली आणि पंचनामा सुरु केला
यावेळी पोपटच्या खिंशात चिठी मिळाली. त्यात सावकारांच्या जाचाल
कंटाळून आत्महत्या करीत असल्याचे लिहले होते. त्यामुळे या प्रकरण्या
२५ सावकारांवर गुन्हा दाखला करून त्यातील १६ जणांना अटक
करण्यात आली आहे. पण राईस पुलरचे सत्य मात्र लोकांसमोर आलेले
नाही. हा राईस पुलर पोपटला कोणी विकला आणि त्याबदल्यात किर्ति
पैसे घेतले, त्याबाबत कवळ शकले नाही. केवळ याची शेजांयांमध्ये
दबक्या आवाजात चर्चा सुरु आहे. राईस पुलर हि एक वस्तू असून ते
उघड्यावर ठेवली आणि त्यावर वीज पडली कि त्यात उर्जा निर्माण
होते आणि मग त्या वस्तुमुळे पैसाच ऐसा येतो, वनमेरे यांनाही तसेचे
वाटले आणि या राईस पुलरमुळे ते कर्जबाजारी होऊन त्यांच्या ९
जणांच्या कुटुंबाला प्राणाला मुकाबे लागले.

गुप्ताधिमानां लालसतूम् पस उक्षता ..
दाखविली, त्यांनी अवधृत शिंदे याचे कडे नेवन त्याना ही

दाखिला. याना अवधूत राद वाच कड नमून याना हा उत द्यु
मिळवून देण्याची विनंती केली.आनंदराब यांनी आपले मित्र घोटी खुला
येथील तुषार बाळू कुंभार,आणि सातारा तालुक्यातील आबंवडे येथील
अमोल विठ्ठल कारंडे याना ही अवधूत शिंदे यांची भेट घालून दिली
अवधूत शिंदे हे गुमधन शोधून आणि ते मिळवून देण्यात माहीर आहेत
काही थोडक्या रक्कमेत ते आपल्याला गुमधन शोधून देतात असे सांगून
या दोघांनाही त्यांनी अवधूत शिंदे याना पैसे देण्यास भाग पाडले. त्या
तिघांना ही त्यांनी ऑगस्ट २०२१ च्या मध्यात लाखाच्या घरात रक्म
किंवा केंद्री आपाला यांचा एका वर्षात यांनी आपाला एका वर्षात

चारश्चाच्या संशयावरुन सव

मस्तपेका आपले आयुष्य जगू असे त्यानो स्वप्न रागवयला सुरुवात केली. आनंदराव पाटील हे साठीच्या आसपासचे होते. तर तुषार कुंभार आणि अमोल कारंडे हे तीसीच्या जबळपासचे होते. या तिंधांना हंडी गुप्तधनाची आशा होती. म्हणून तर ते तिंधे ही अवधूत शिंदे याच्या गळाला लागलेले होते. अवधूतला ते तिंधे ही गुप्तधन दाखवा आणि ते मिळवून दया म्हणून पाठ लागलेले होते. अवधूतने त्याचेकडून पैसे घेतले असल्याने तो त्याना तुमचे काम करतो पण जरा सुबरीने घ्या कारण गुप्तधन मिळवायचे तर त्यासाठी काही विधी कराव्या लागतात. त्या पुर्ण झाल्या की मी तुम्हाला गुप्त धनाची जागा दाखवितो तेथे तुर्म्हा खोदकाम करा आणि गुप्त धन घ्या असे सांगितले. त्यावर ते तिंधे ही गप्पा बसले होते. प्रत्येकवेळी अवधूत हा त्याना आमवश्या प्रौर्णिमा याचेचे कारण देत त्याना तुमच्यासाठी विधी करतोय त्यात मला ते दिसले की मी तुम्हाला त्या गुप्तधनाची जागा दाखवितो असे सांगत टोलवत होता. ते ही त्याचे प्रत्येकवेळी ऐकून घेवून गप्पा बसत होते. अशातच दोन चाम महिने निधून गेले तरी ही अवधूत शिंदे हा त्याना काही गुप्तधन मिळवून देईना तशी जागा ही त्याना दाखवेना त्यामुळे आनंदराव पाटील यानांना त्याची शंका येवू लागली. ते अलिकडे त्याला मला गुप्त धन मिळवून तरी दे नाही तर आम्ही दिलेले पैसे तरी परत दे म्हणून मागे लागलेले होते. पण अवधूत शिंदे हा त्याना चांगलाच भारी पडलेला होता. ते त्याना गुप्तधन ही मिळवून देत नव्हता किंवा त्याने त्याचेकडून घेतलेले पैसे ही परत करत नव्हता. त्यामुळे आनंदराव पाटील तुषार कुंभार आणि अमोल कारंडे हे त्याचेवर चिडून होते. हा आपल्याला सारखा उद्धरण बनवित आहे याला काही तरी धडा शिकवालाच पाहिजे म्हणून त्यार्नंदिनी विचार केला. सगळ मागिनि जर अवधूत शिंदे याने घेतलेले पैसे परत दिलेले

विचार कला. सरल मागान जर अवधूत शिद यान धतलल पस परत दल्ला
नाहीत तर त्याला चांगलीच अद्वल घडवायची यासाठी त्यानी आपल्य
कटात वैभव सकट, लखन ठोंबरे आणि अण्णा नावाच्या एका व्यक्तीला
सामावून घेतले. त्यांनी गोड बोलून अवधत शिंदे याला ७ डिसेंबर २०२४
रोजी संध्याकाळी नागज घाटात कामानिमित्य बोलावून घेतले
कवठेमहंकाळ तालुक्यातील नागज घाटातील काही भाग हा फॉरेस्ट
विभागात येत असल्याने तो भाग तसा निर्मनष्य आहे.या भागात
रात्रीच्यावेळी वर्दळ तशी कमीच असते. आनंदराव पाटील यांनी तेथे
बोलावल्यावर अवधूत शिंदे हा तेथे आपल्या बुलेट गाडीवरून गेला
होता. तेथे पोहचल्यावर अवधूत बरोबर आनंदराव पाटील हे त्याला
गुपथनाबाबत विचारू लागले त्यात त्या दोघांची तेथे वादावादी सुरु
झाली. भरीत भर म्हणून त्या ठिकाणी असणारे पाटील याचे मित्र तुवार
कुंभार, अमोल कारंडे, वैभव सकट लखन ठोबरे यांनी त्याला दमबार्ज
देत त्याचे अंगावर जात तु आमचे पैसे दिला नाहीस तर तुला आत
ठेवतच नाही म्हणून मारहाण करू लागले तसे तर अवधूत याला धड
शिकवायचाच या तयारीनेच ते सर्वजण तेथे आले होते. त्यांनी अवधूत
याला गाडीवरून खाली पाडून लाथाबुक्क्यांनी तुडवायला सुरुवात केला
त्याचेवेळी तुवार कुंभार आणि अमाले कारंडे यांनी त्याचेडोक्यावर
आपल्याकडील लोंखडी रॉडने जोरात प्रहार केला. त्याचे डोक्यातू
मोठया प्रमाणात रक्खाव सुरु झाला. अवधूत हा ओरडतच खार्ला
पडला.मर साल्या म्हणत त्यांनी परत त्याचेवर वार केला. त्यासरी ते
उठलाच नाही. त्याचा जागीच मृत्यू झाला. या कामात यांना वैभव
सकट, लखन ठोंबर आणि आण्णा यांनी देखील मदत केली. आपल्य
हातून अवधूत शिंदे याचा खून झाल्याचे त्याचे लक्षक्त आल्यावर ते
सर्वजण घाबरले. त्यांनी त्याचा मृतदेह त्या निर्जन ठिकाणावरून ओढूळा
आणून घाटातील स्त्याकडेला टाकला. त्याच्या बाजुलाच त्यांनी त्याचार्चा
बुलेट गाडी लावली. जेणेकरून त्यांनी त्याचा अपघातात मृत्यू झाल्याचे
भासविले आणि तेथून त्यांनी पोबारा केला. दुसऱ्या दिवशी सकाळी
त्या मार्गवरून जाणाऱ्या येणाऱ्या लोकांना स्त्याकडेला एका तस्णाच
मृतदेह पडला असल्याचे दिसल्यावर त्यांनी त्या घटेची माहिती तासगाव
पोलीसाना दिली. पोलीसांनी घटनास्थळी दाखल होवून घटेची पाहणी
केली असता त्याना ही तो अपघात झाल्याचे वाटत होते. पोलीसांनी
मयताची ओळख पटवून तपासाला सुरुवात केली. पोलीसांनी
घटनास्थळाचा पंचनामा करून मृतदेह शवविच्छेदनासाठी कवठेमहाकाळ
रुणालयात पाठवून दिला. शवविच्छेदन रिपोर्टमध्ये मयताच्या जबल
हत्याराने वार केल्याने मृत्यू अशी नोंद केलेली होती. यावरून पोलीसांनी
मयत अवधूत शिंदे याचा कुणी तरी अज्ञात कारणातून खून केल्याचा
शक्यता वर्तवून पुढील तपासाला सुरुवात केली. पोलीस या घटेचे
तपास कीरत असताना मयत अवधूत शिंदे हा देवदवर्षी कीरत असल्याचार्चा
माहिती पोलीसांना मिळाली होती. म्हणून पोलीसांनी त्याचे सर्पकात
कोण कोण येत होते याची माहिती काढली.या घटेचा तपास स्थानिक
गुन्हे अन्वणवारे पोलीसही करत होते. घटना घडून दोन तीन महिने होती

पूर्ण उत्तर हो नदिराहीता. तो ही नाई शान्तिराहीता. येतानि डोळ्याला डोळा लागत नव्हता. सारखे योगिताच्या चारित्र्याचा त्याच्या

मनात विचार येत होता. ही चारित्र्याहिन कुलटाच आहे हा विचार त्याच मनात येत होता. ती अशी वागत असेल म्हणून हिच्या नवन्याने तिसरी सोडली असेल आणि आता ही असेच वापून ती मला त्रास देत आहे हा विचार त्याच्या मनात घोणावत असताना तो मध्यरात्रीच्या सुमारात उठला. गाढ झोपेत असलेल्या योगिताच्या जवळ जावून त्याने तिसरी गळा जोरात आवळून धरला. ती गाढ झोपेत असल्याने तिला कशण शुद्ध नव्हती. आपला गळा कुणी तरी आवळत आहे याची तिसरी जाणीव झाल्यावर ती झोपेतून जागी झाली. ती त्याला मला सोड असल्याने म्हणत असताना तो रागाने लालबुद्द होत मर साली म्हणत त्याने जोरात तिचा गळा आवळला. काही क्षणात ती निपचीप पडली. तिचा आपल्या हातून खून झाल्याचे लक्षात आल्यावर तो शांत झाला. त्याला काही करावे काय नको असे झाले होते. बाजुलाच समीर आणि तनु हे देव झोपले होते. काही वेळ दत्ता तेथेच बसला. त्यानंतर काही तरी विचार त्याच्या मनात आला. त्याने समीर आणि तनु यांना उठवत आपण जावाहेर लघुशेकला जावून येवू या असे म्हटले. घराला बाहेरून काही लावली आणि त्यांना आपल्या गाडीवर बसविले. गात्रीच्या अंधारात त्यांना घेऊन तो गावाबाहेर आला. तेथील एका विहीरीत त्याने सर्वांनी आणि तनु यांना एका पाठोपाठ ढकलून दिले. त्याचां ही खून केल्यावर तो तसाच गाडीवरून आपल्या गावी उस्मानबाद येथे गेला. इकडे दोन दिवस झाले तरी दत्ताच्या घरचा दरवाजा उघडला नाही तसेच त्याच्या घरातून दुर्गंधी येवू लागल्याने घर मालक राजेंद्र संपकाळ यांनी पोलीस पाटील सचिन सुतार यांना बोलावून घेतले. त्या दोघांनी दरवाजा उघडला पाहिले असता घरात योगिताचा मृतदेह पडला होता. तिचा गवाच आवळल्याचे दिसत होते. या घटनेची माहिती पोलीस पाटील सचिन सुतार यांनी रहिमतपुर पोलीस स्टेशनला दिली. या घटनेची माहिती मिळताच पोलीस उपनिरीक्षक प्रमोद सावंत, पोलीस अंमलदार मांडवे देशमुख हे घटनास्थळी दाखल झाले. त्यांनी घटनेची माहिती घेऊन घटनेचा पंचनामा केला. मयत योगिताची दोन्ही मुले ही नसल्याने ते कुणी आहेत याचा तपास कणे गरजेचे होते. तर योगिताचा प्रियकर दत्ताचाचा नामदेव ही घटनास्थळावरून पळून गेल्याने पोलीसांचा त्याचेवर संशय होता. त्यानेच योगिताचा व त्याच्या मुलांना बेरेवाईट केले असावे असल्याचा पोलीसानी व्यक्त केली. घटनेचा आणि घटनास्थळाचा पंचनामा करून पोलीसानी योगिताचा मृतदेह शवविच्छदेनसाठी रहिमतपुर येथील सरकारी रुणालयात पाठवून दिला. पोलिसांनी या घटनेची माहिती घरातून दुर्गंधी याचेकडून घेतली होती. संशयीत आरोपी दत्ताचाचा नामदेव हा पळून त्याचे मुळ गावी उस्मानबाद जिल्यातील राजेबोरगाव येथे गेल्याची माहिती पोलीसांना मिळून आला. पोलीसांनी त्याला ताब्यात घेऊन रहिमतपुर पोलीस स्टेशनला आणून त्याचेकडे या घटनेची चौकशी केली असता त्याने चारित्र्याच्या संशयावरून योगिताला मारून टाकल्याचे व तसेच तिच्या दोन्ही मुलांना गावाबाहेरील विहीरीत ढकलून देऊन मारल्याचा सांगितले. त्याने आपला गुन्हा कबुल केल्यावर या घटनेची फिर्याद घरातून दुर्गंधी याचेकडून लिहून घेतली. त्यांनी दिलेली फिर्यादीवरून पोलीसांनी योगिता (३०) तिची दोन्ही मुले समीर (५) तारीखी (वर्ष ३) याचा खून करून पुरावा नष्ट केल्याप्रकरणी दत्ता नामदेव (३२) याचे विरोधात भा.दं.वी. कलम ३०२, २०१ प्रमाणे गुन्हा दाखले करून त्याला मा.कोटीसमोर उभे केले असता मा.कोटीने त्याला पाटील दिवसाची पोलीस कोठडी सुनवाली होती. पोलीस कोठडी दरम्यान पोलीसांनी त्याचेकडून गुन्ह्यात वापरलेली त्याची मोटार सायकल जेली. या घटनेचा पुढील तपास वरिष्ठांच्या मार्गदर्शनाखाली रहिमतपुर पोलीस स्टेशनचे पोलीस करीत आहेत.

संशयी बापामुळे मुलाचे डोकेच...

सासरी वाद झाल्याने आपल्या आर्कडे राहण्यास आली होती. आता माय-लेकी एकत्र रहात होत्या. चंद्रभागाबाई दिवसभर चहा विक्री करायची आणि रात्री घरासमोरील अंगाणात खाटेवर झोपायचे असा तिसरी दिनक्रम होता. आता मुलगी रहाव्यास आल्याने तीही आईबोरेब बाहेवर खाटेवर झोपेत होती. त्यादिवशी म्हणजे रविवार दि. २२ मे २०२२ रोजी दिवसभर चहा विक्रीचा व्यवसाय केल्यानंतर आवाराआवर करून चंद्रभागाबाई आणि वंदनाबाईने स्वयंपाक केला आणि दोघी मायदेव लेकिनी जेवण केले. भांडी-कुंडी घासली आणि दुसऱ्या दिवसाच्या चहा विक्रीची तयारी करून दोघीही अंगाणात आल्या. आपआपल्या खाटा टाकून अंथरूणावर त्या आडव्या झाल्या. थोड्या वेळातच त्यांना गाढ झोप लागली. पहाटे नेहमीप्रमाणे दुधबाला चंद्रभागाबाईना दूध द्यायला आला तेंब्हा त्याला भयानक दृश्य दिसले. चंद्रभागा आर्कडे वंदना आपआपल्या खाटेवर रक्ताच्या थारेव्यात निपाचित पडल्या होत्या. ते दृश्य पाहून दुधवाला हबकला. त्याला क्षणभर आपण काय पहातो कल्नेसे झाले. थोड्या वेळाने भानावर येताच त्याने आरडाओरडा कसली शेजांच्या-पाजांच्यांना उठवले. चंद्रभागा आणि वंदना या दोघीच्या चेहेच्यावर जबर मारहाणीच्या खुणा होत्या. दोघीचे चेहेरे विटूप करण्यात आले होते. नाका तोंडातून, मस्तकातून वाहिलेल्या रक्ताचे थारेव्या खाटेच्या खालील जमिनीवर साचले होते. खाटेवरील अंथरूण रक्ताचे माखले होते. ते दृश्य पाहून तरवाडे ग्रामस्थांनी धुळे तालुका पोलीस स्टेशनला घटनेची खबर दिली. त्यानुसार नवनियुक्त पोलीस निरीक्षक दत्तात्रय शिंदे, उपनिरीक्षक सागर काळे, प्रशांत चन्हाण आदी जेवण करून त्याची आले. बच्यांची गर्दी पांगवून त्यांनी मृतदेहांची पहाणी केली. दरम्यान स्थानिक गुन्हा अन्वेषण विभागाचे पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक प्रकाश पाटील, उपविभागीय पोलीस अधिकारी प्रदीप मैराळे, उपअधीक्षक ईश्वर कातकाडे, अपर पोलीस अधीक्षक प्रशांत बच्छाव हेसुद्धा घटनास्थळी आले. दरम्यान घटनास्थळाचा आणि मृतदेहाचा पंचनामा केल्यानंतर दोघीचे मृतदेहांची पोलीस अस्ट्राईमसाठी शासकीय रुणालयात पाठवले. माय-लेकीच्या दुहेरी हत्याकांडाची माहिती पोलीस अधीक्षक प्रविणकुमार पाटील यांना कळताच त्यांनी घटनेची गंभीर दखल घेत ठसे तज्ज्ञ, श्वान पथक तातडी घटनास्थळी रवाना केले. हत्याकांड कुणी व का केले? याबाबाकोणालाच माहिती नसल्याने अज्ञात गुन्हेगाराच्या विरोधात चंद्रभागाबाईचा सुरेश भावराव महाजन (माळी) याने धुळे तालुका पोलीस स्टेशनला फिर्याद दिली. त्यानंतर अज्ञात मारेकज्याविरुद्ध भा.दं.वि. ३०२ प्रमाणे गुन्हा नोंदवण्यात आला. अतिशय निर्देशीय माय-लेकीची हत्या करण्यात आल्याने या घटनेची पोलीसांनी गंभीर दखल घेतली होती. धुळे तालुका पोलीस स्टेशनचे पोलीस निरीक्षक दत्तात्रय शिंदे यांनी उपनिरीक्षक सागर काळे, प्रशांत चन्हाण यांच्या नेतृत्वाखाली तपास पथकाचे गठण करून त्यांना कार्यरतही केले होते. पोलीसांनी सर्वप्रथम चंद्रभागाबाईची कौटुम्बीक पार्श्वभूमी जाणन घेतल्यानंतर

तथा द्वारा युक्त नामांकन करता प्रयोग करता है। यह एक शेषी ती दोन्ही मुले च कसत होती, पण . त्यातील उत्पन्नाचा थोडा सुद्धा भाग आपल्या आईला देत नव्हती. त्यामुळे चंद्रभागा आणि तिची मुलांगी वंदना या दोन्ही मुलांवर नाराज होत्या. तसेच मुलींसंदर्भात माहिती गोळा केली असता दोन्ही मुली आपआपल्या सासरी नांदत असून त्यापैकी वंदनाबाई जळगाव जिल्हातील एंडोल तालुक्यातील कासोदा - आडगावता येथे रहते. तिच्या पतीच्या नावावर गावात १५ एकर शेषी आहे. ही शेषी कसून वंदनाबाईचे कुटुंब उदरनिर्वाह करते. वंदनाबाईलाही चार अपत्ये. ती चारही अपत्ये कर्ती स्वरती झाली होती. वंदनाबाईचे सध्याचे वय ४५ वर्षे आहे, तरीही अलिकडे तिचा नवरा गुणवंत महाले तिच्या चारित्र्याबद्दल संशय घेवू लागला होता. या कारणामुळे दोघांमध्ये खटके उडू लागले. आपले वडील आपल्या आईच्या चारित्र्यावर संशय घेतात म्हटल्यावर मुलांनी वडीलांची समजूत काढायला हवी अशी अपेक्षा वंदनाबाईची होती. पण प्रत्यक्षात मात्र विपरीत घडत होते. आपल्या आईच्या चारित्र्याबद्दल वंदनाबाईची दोन्ही मुले सांशंक होती. वडीलांच्या म्हणण्याला दुजोरा देत होती. यामुळे वंदनाबाईची गोची झाली होती. या कारणामुळे घरात ताणताणावाचे वातावरण राहू लागले. घरातील वातावरण बिघडले. इतकेच नव्हे तर या कारणामुळे वंदनाबाईला मारहाणही होत होती. या सर्व प्रकाराला कंटाळून आणि भीतीपेटी वंदनाबाई तरवाडे गावात तीन महिन्यापूर्वी आपल्या आईकडे रहायला आली होती. माहेरी आल्यानंतर तिने आपल्या आईला सारे काही सांगितले. आपली मुले आणि नवरा आपल्या चारित्र्यावर संशय घेवून छळ करत असल्याचे तिने आईला सांगितल्याने आईने तिला आपल्याजवळ ठेवून घेतले होते. त्यावेळेपासून ती आपल्या सासरी फिरकलीही नाही. या तीन महिन्याच्या दरम्यान वंदनाबाईची मुले, नवरा तिला घरी घेवून जायला आले. पण वंदनाबाईच्या आईने तिला सासरी पाठवण्यास स्पष्ट नकार दिला. वंदना सासरी गेली तर तिच्या जीवाला धोका असल्याचे चंद्रभागाबाई आणि वंदनाबाईचे म्हणणे होते. सर्व माहिती पोलिसांना प्राथमिक स्वरूपात घेतलेल्या जबाबात मिळाली. त्यानंतर पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील यांनी त्याची पडताळणी करत याच अनुषंगाने तपास करण्याचे ठरवले. दरम्यान चंद्रभागाबाई आणि त्यांच्या मुलांमध्ये शेतीसंबंधात वाद असल्याचेही कल्याने पोलिसांनी चौकशीसाठी त्या दोन मुलांना ताब्यात घेतले होते. त्यांच्याकडे चौकशी केली, पण खुनासंदर्भात कोणतीची माहिती त्यांच्याकडून मिळाली नसल्याने त्यांना सोडून देण्यात आले. पोलिसांना चंद्रभागाबाईच्या मुलीच्या संदर्भात जी माहिती मिळाली होती त्या अनुषंगाने तपास करण्याचे पोलिसांनी ठरवले. त्यावेळी पोलिसांना वंदनाबाईच्या हितेश नावाच्या लहान मुलाचा संशय आला. पोलिसांनी त्याला चौकशीसाठी ताब्यात घेतले. हितेश गुणवंत महाले या वंदनाबाईच्या लहान मुलाला ताब्यात घेतले तेंव्हा एखाद्या कसलेल्या गुन्हेगाराप्रमाणे हितेशचे वर्तन होते. नवरा आणि बायकोमध्ये वाद आहेत. पण याचा अर्थ मुलगा आईच्या जीवावर कसा उठेल ? असा प्रतिप्रश्न करून त्याने चौकशी पथकाची दिशाभूल करण्याचा प्रयत्न केला. पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील यांच्या मनात शंकेची पाल चुकचुकली. त्यांनी हितेशवर प्रश्नाचा मारा केला, हितेश तोडीस तोड उत्तरे देत असला तरी त्याची देहबोली वेगळेच काही सांगत असल्याने पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील यांनी त्याचा पिच्छा सोडला. नाही. अखेर हितेशला आपला गुन्हा कबुल करावाच लागला. पोलिसांपुढे त्याचे काही चालले नाही. अखेर त्याला ओरडून म्हणावेच लागले, हो मीच माझ्या आईला आणि आजीला मारून टाकलं. विचारा का म्हणून ? असा प्रश्न पोलिसांना करत त्यांना आश्वर्यचकित करून सोडले. त्याच्याच या प्रतिप्रश्नाने पोलीस पथक अचंबित झाले. पोलीस पथकही कारण ऐकण्यास उत्सुक होते. त्यांनी त्याला पुढे बोलायला सांगितले. आत्मापर्यंत असलेले हितेशचं उसने अवसान गळून पडलं होतं. १९ वर्षे वयाचा हितेश पुढे बोलू लागला. साहेब गेल्या काही दिवसांपासून माझ्या आईच्या चारित्र्याबद्दल माझ्या वडीलांना शंका आली होती. प्रत्यक्षात त्या संदर्भात त्यांची खात्री झाली होती. त्यामुळे ते अस्वस्थ होते. घरातील शांतता भंग पावली होती. दररोज या ना त्या कारणावरून वाद होत असायचे. आम्ही दोन भाऊ आईला समजवाच्या प्रयत्न करत होतो. पण आई ऐकण्याच्या मनस्थितीत नव्हती. तिच्या वागण्या बोलण्यात फरक पडत नव्हता. त्यामुळे वडील संतप्त होत होते. त्यातच तीन महिन्यापूर्वी आई आम्हाला कुणाला न सांगता आजीकडे निघून आली. आईच्या वर्तनाबद्दल सांशंक असतांना आई आजीकडे गेल्याने त्यांच्या संशयाला बळकटी आली. तरीही वडीलांनी, मी आणि माझ्या भावाने आईला घरी येण्याबद्दल अनेक वेळा विनवले. स्वयंपाकाअभावी त्रास होत असल्याचे सांगितले. इतर मध्यस्थांकडून समजून सांगण्याचा प्रयत्न केला. पण 'माझी आई म्हणजे आजी मला सासरी येवू द्यायला नाही म्हणते' असे म्हणत ती घरी येण्याचं टाळत होती. परिणामतः तिच्या चारित्र्याबद्दल वडील अधिक संतप्त होत होते, त्यामुळे मी उट्रीम झालो. माझ्या मनात आई आणि आजीविषयी द्वेषाची भावना निर्माण झाली. त्या द्वेषातून माझ्या मनात आईचा गेम करण्याचा विचार आला. त्यानुसार मी रविवार दि. २२ मे २०२२ रोजी मध्यारात्री आडगाव येथैन लोखंडी पाईप सोबत घेवून माझ्या मोटरसायकलने (एमएच १८ एबी ८८२४) तरवाडे येथे यायला निघालो. पहारे २ ते २.३० च्या दरम्यान मी तरवाडेला पोहोचलो, तेंव्हा आई वंदनाबाई आणि आजी चंद्रभागाबाई या घराच्या अंगणात वेगवेगळ्या खाटेवर गाढ झोपल्या होत्या. अंधाराचा फायदा घेत सोबत आणलेल्या लोखंडी पाईपने आई वंदनाच्या मस्तकावर ताकदीनिशी प्रहर केले. तिच्या किंचाळण्याच्या आवाजाने आजी जागी झाली असता त्याच रक्कलांच्छीत लोखंडी पाईपने आजीच्याही मस्तकावर जोरदार प्रहर केले. त्यानंतर लगेच तो पाईप सोबत घेवून मोटरसायकलने सुर्योदय होण्याअगोद माझ्या गावाला म्हणजे आडगावता पोहोचलो. रस्त्यामध्ये तो लोखंडी पाईप फेकून दिला. हितेश महाले याने स्वतःच कुबुली जबाब दिल्याने त्याला रितसर अटक करून आई वंदनाबाई गुणवंत महाले (४५) आणि आजी चंद्रभागा महाजन (६५) यांच्या खूनप्रकरणी त्याच्यावर भा. दं. वि. कलम ३०२ नुसार गुन्हा नोंद झाला. या दुहेरी हत्याकांडाचा तपास पोलीस अधीक्षक प्रविणकुमार पाटील, अप्पर पोलीस अधीक्षक प्रशांत बच्छव यांच्या मार्गदर्शनाखाली पोलीस निरीक्षक हेमंत पाटील, सहाय्यक पोलीस निरीक्षक प्रकाश पाटील, उपनिरीक्षक बाळासाहेब सुर्यवंशी, योगेश राऊत यांच्या नेतृत्वाखाली संजय पाटील, प्रभाकर बैसाणे, रफिक पठाण, योगेश चन्हाण, गौतम सपकाळे, राहुल सानप, कमलेश सुर्यवंशी, राहुल गिरी, सुनिल पाटील आदी कर्मचाऱ्यांच्या मदतीने केला. यामध्ये सायबर सेल, ठसेतज्ज आणि शानपथकाचीही मदत घेण्यात आली. कोणताही पुरावा नसतांना पोलिसांनी गुन्हेगाराला ताब्यात घेतल्याने पोलीस अधीक्षक प्रविणकुमार पाटील आणि अप्पर पोलीस अधीक्षक प्रशांत बच्छव यांनी पथकाचे अभिनंदन केले आहे.

स तेच्या सगळेच राजकारणी जेव्हा कमरचे सोडून कपाळाला गुंडाळतात तेंव्हा त्यांची आणि त्यांच्या पक्षाची तर अब्रू जातेच पण ते ज्या राज्यात राहतात त्या राज्याची सुद्धा अब्रू धुळीला मिळते. भाजपवाल्यांनी सत्तेसाठी या महाराष्ट्रात जो फोडा फोडीचा खेळ सुरु केला आहे, त्याचे आज ना उद्या त्यांना गंभीर परिणाम भोगावे लागतील. कारण हा महाराष्ट्र आहे. इथे सत्तेच्या संगीत खुर्चीचा खेळ चालवायला हा काही गोवा नाही. ज्या बाळासाहेबांनी रक्काचे पाणी करून शिवसेना निर्माण केली वाढवली. सत्तेपर्यंत पोहचवली ती शिवसेना फोडण्याचे पाप एका रिक्षावाल्याला हाताशी धरून भाजपने केले आहे. होय शिवसेनेच्या नावावर एकनाथ शिंदे यांनी किती जरी पैसा गोळा केला असला, किती जरी संपत्ती गोळा केली असली तर डोक्याने तो अजूनही रिक्षावालाच आहे. कारण त्याला धड बोलता येत नाही की जनतेवर त्याचा कोणताही प्रभाव नाही. त्यामुळे सत्तेच्या बुद्धिबळाच्या पटावर शिंदे हा एक सामान्य प्यादा आहे आणि ह्या प्याद्याच्या भरवशावर भाजपतील बुद्धीवादी बामनानी मोठा डाव लावण्याचा नादानपणा केला आहे. पण प्यादा कधीच वजीर बनून राज्य जिंकून देऊ शकत नाही. त्यामुळे एकनाथ शिंदे सत्तेच्या डावपेचात फार काळ टिकाव धरू शकत नाही. उलट आता तर तो दोन बामणाच्या कचाट्यात सापडल्याने त्याचे आणि त्याच्या बरोबरच्या लोकांचे अक्षरशः सँडविच झाले आहे. एकनाथ शिंदे यांच्या बंडा नंतर त्यांच्याकडे आमदारांचे जे संख्याबळ आहे ते पाहता सरकार निश्चितपणे सरकार

महाराष्ट्राच्या अब्रूचे धिंडवडे!

आहेत. एकनाथ शिंदे यांच्या बंडानंतर त्यांच्याकडे आमदारांचे जे संख्याबळ आहे ते पाहता सरकार निश्चितपणे सरकार अडचणीत आहे आणि सरकार अडचणीत आहे हे लक्षात येताच राज्यपालांचा कोरोना कुठल्या कुठे पळाला. हे सर्व पाहता महाराष्ट्रातील राजकीय परिस्थिती गंभीर आहे आणि म्हणूनच डॉमेज कंट्रोलसाठी शरद पवार पुढे सरसावले आहेत. पण यात त्यांना किती यश येईल हे सांगता येत नाही. पवार म्हणतात सेहरींशश येथे गेलेले आमदार मुंबईला परत आल्यावर निश्चितपणे आम्ही बहुमत सिद्ध करू पण ते आता वाटते तितके सोपे नाही कारण शिंदेच्या मागे भाजपची मोठी पैररकर्जी उभी आहे म्हणून तर सेहरींबळहूर हॉटेल मध्ये थांबलेल्या सेनेच्या बंडखोर रसावरीरपीरींहळ रोज ८ लाख रुपयांचा खर्च केला जातोय मग भाजप वाले हा खर्च वायो जाऊ देतील का ? त्यातच शिंदेनी त्यांच्या सोबत असलेल्या आमदारांकडून शपथपत्र लिहून घेतले आहे अशावेळी बंडखोर परत फिरतील असे वाटत नाही आता फक्त एकच पर्याय आहे तो म्हणजे कायद्याचा किस कडून या आमदारांना कायद्याच्या कचाट्यात अडकवणे त्यासाठी महा विकास आघाडी आणि त्यांच्या सोबत असलेले सगळे कायदेतज्ज्ञ कामाला लागलेता .शिंदे हे जरी बंडखोरांचे नेते असेल तरी ते तितकेसे हुशार नाहीत आता त्यांच्या प्रत्येक चाली मागे भाजपतील भटक

बामना चे डोके आहे तर दुसरीकडे शरद पवार याच्या सारखे धुरंदर लोक आहेत जे सरकार वाचवण्यासाठी प्रयत्नांची पराकाष्ठा करीत आहेत. त्यामुळे सत्ता संघर्षाच्या लढाईत कोण बाजी मारणार ते लवकरच दिसेल. मात्र पवार जर प्रयत्न करणार असतील तर त्यांच्या प्रयत्नांना लवकर यश यायला हवे. कारण या बंडाचा पुढे होऊ घातलेल्या १४ महापालिका आणि जिल्हा परिषदांच्या निवडणुकांवर परिणाम होणार आहे. आणि भाजपने जर बाजी मारली तर महाराष्ट्रातल्या दलीत, मुस्लिम आणि ओबीसी समाजाचे काही खरे नाही. अहो जे लोक आपल्या पक्षातल्या दलीत, ओबीसी नेत्यांना पुढे येऊ देत नाही ते शिंदेंचा टिकाव लागू देतील का? भाजपच्या नादी लागलेल्या शिंदेंवर पुन्हा रिक्षा चालवायची वेळ आली नाही म्हणजे झालं. महाराष्ट्रात जे काही सुरु आहे त्यावर आता इलेक्ट्रॉनिक मीडियावाले वेग वेगळ्या अऱ्गलने अकलेचे तारे तोडत आहेत. दोन्ही कडच्या नेत्यांना हव्या असलेल्या बातम्या पेरल्या जात आहेत. लोकांमध्ये संभ्रम निर्माण करण्याची सुपारी इलेक्ट्रॉनिक मीडिया मधील लोकांनी घेतली आहे. त्यामुळे आता टीव्ही वरच्या बातम्या नकोशा वाटायला लागल्या आहेत. लोकांना यात काही विशेष वाटत नाही. कारण राजकारणातील हा गलिछापणा लोकांच्या परिचयाचा आहे, पण इलेक्ट्रॉनिक मिडिवळे मात्र महाराष्ट्रावर फार मोठे संकट आले आहे असे चित्र उभे करीत आहेत. त्यांच्या बुध्दीची आणि लाचारीची कीव करावीशी वाटते.

निष्ठेला जय महाराष्ट्र !

जकारण ह सध्या गटारातल्या पाण्यापेक्षाही घाणरड झालले
आहे. त्यामुळे नीतिमत्ता, निष्ठा यांना राजकारणात आता
कवडीची किमत राहिलेली नाही. पैसा आणि सतेसाठी आईशी काम
आणि बापाला सलाम इतक्या खालच्या पातळीवर राजकारणी
पोहचले आहेत आणि त्यातून उघडपणे मतदारांची फसवणूक केली
जात आहे. शिवसेनेतील पाचवे बंड हा त्यातलाच प्रकार आहे.
पहिले बंड ठाण्यातल्या खोपकर याने केले आणि तो जिवानिशी
गेला. त्यानंतर छगन भुजबळ १८ आमदार घेऊन सेनेतून बाहेर पडले
त्यातले ६ जन परतले. आणि १२ जण शेवटपर्यंत भुजबळांच्या
सोबत राहिले. विशेष म्हणजे तेंब्हापासून भुजबळ सतेत कायम
आहेत आणि सतेत राहून त्यांनी पुढच्या २५
पिढ्या खातील इतका पैसा कमावला. मनी
लांडरिंग प्रकरणी त्यांची सुद्धा चौकशी झाली.

संघ्या स्ट्रोक

मोनू जाधव

दोन वर्ष जेलमध्ये राहून जामिनावर आले. आता सगळी सेटिंग झालीय. पुन्हा आत जाण्याचा प्रश्नच नाही. त्यानंतर राणे शिवसेनेतून बाहेर पडले. काही काळ कॅग्रेस बरोबर राहिले, पण तिथे काही मिळण्याची शाश्वती नसल्याने भाजपची वाट धरली. भाजपमध्ये उशिरा का होईना मंत्री पद मिळाले, आता सुखी आहेत. राज ठाकरे शिवसेनेतून बाहेर पडले, पण त्यांच्या हाती मात्र फार काही लागले नाही. कारण त्यांच्या मनसेला फारसा जनाधार मिळाला नाही आणि राजकारणात सत्ता किंवा सत्तेच्या आसपास राहिल्या शिवाय काही मिळत नाही आणि काही मिळत नसल्याने राजकारणात टिकून राहता येत नाही. राज याबाबत अपयशी ठरले. त्यांच्या पक्ष किंती जरी चांगला असला तरी मोठ्या राजकीय पक्षाच्या टेकू शिवाय टिकून राहू शकत नाही आणि काही मिळवताही येत नाही. त्यामुळे उशिरा का होईना राज ठाकरेना हिंदुत्वाचा साक्षात्कार झाला. कारण देवभोव्या लोकांवर अधिकार गायवायचा असेल तर जात-धर्म, राम-हनुमान या सगळ्या समोर नतमस्तक व्हावे लागते. भाजपच्या सल्लियाने राज सुद्धा आज हिंदुत्वाच्या मार्गावर आहे. त्यामुळे राज आणि त्यांच्या पक्षाला निश्चितपणे भविष्यात चांगले दिवस येतील. थोडक्यात सांगायचे म्हणजे शिवसेना सोडुन गेलेत्यांच्या फार काही नुकसान झालेले नाही. त्यामुळे आता एकनाथ शिंदे याने भाजपच्या मदतीने शिवसेना हायर्जक केलली असली तरी त्याचे काहीही वाकडे होणार नाही. भाजपला जोवर शिंदेच्या पाठीशी आहेत, तोवर शिंदेचे सर आणि पगडी दोन्ही सलामत राहतील. पण शिंदे यांनी बंडावे जे कारण सांगितले आहे ते मात्र कोणालाही पटणार नाही. शिंदे आणि त्यांच्या साथीदारांचा कॅग्रेस-राष्ट्रवादीला विरोध होता तरीही अडीच वर्ष सतत राहिले, तेंब्हा त्यांना हिंदुत्वाची आठवण झाली नाही. सतत राहून उभा आडवा हात मारताना तेंब्हा त्यांना कॅग्रेस राष्ट्रवादी वाईट आहे असे कधी वाटले नाही. पण ईडीच्या धाडी सुरु होताच अचानक त्यांना हिंदुत्वाचा साक्षात्कार झाला. हे सगळ महाराष्ट्रातील जनतेला कछतंय. त्यामुळे शिंदे किंती जरी सांगत असेल की मी बाळासाहेबांचा शिवसैनिक आहे, तरी त्यांनी भाजपच्या नादाला लागून बाळासाहेबांनी मोठ्या कष्टाने स्थापन केलेल्या शिवसेनेशी मर्ती तेंवी असे तेंवाचन त्यांना मिळेते तरी शिंदे त्यांना

या सोबत जायला हवे म्हणजे भाजपच्या सोबत भाजपने शिवसेना संपवण्याचा विडा उचलला बरोबर जर शिंदे जाणार असतील तर शिवसेनेत आहेत ते शिंदे आणि त्यांच्या सोबत राहून करणाऱ्यांना नक्कीच धडा शिकवणार. ज्या वर अफाट संपत्ती गोळा केली. आप आपल्या संस्थाने बळकट केली त्या शिवसेनेशी गद्दारी धारी बेइमानी करण्यासारखे आहे. या बेइमानीमुळे या साथीदारांना आज भलेही अच्छे दिन आलेले य होईल हे सांगता येत नाही. पण तूर्तीस तरी शिंदे जिंकले आहे, पण त्यांच्या या विजयाचे सबै श्रेय भाजपतील भटा-बामणाना आहे. ज्यांनी नेहमीच ते संख्येने कमी असतानाही त्यांनी

महाराष्ट्रातील दलीत, ओबीसी समाजावर हुक्मत हेच या महाराष्ट्रातील बहुसंख्य असलेल्या दलीत-राठा समाजच दुर्दैव आहे. शिंदेच्या या बंडाचा वार केला तर काही प्रमाणात शिवसेना नेतृत्वाचे पक्षप्रमुख म्हणून कोणाला किती महत्व द्यायचे कळले नाही. म्हणूनच पूर्वी शिवसेना आणि काकरणार आज मातोशीचे प्रमुख सल्लागार बनले अल्यामुळे आज शिवसेना खड्डग्रात गेली आहे. बाळासाहेबांवर प्रचंड शंद्रहा आणि उधव असलेले निष्ठावान शिवसैनिक आहेत. पण त्यांना बंद आहेत त्यांनी फक्त पक्षाचे काम करायचे. राबायचे आणि निवडुणीकीचे तिकीट कोणाला तच्या सारख्या बाहेरून आलेल्या बाईला. निष्ठावानच्या आंदोलनात भाग घेऊन पोलिसांच्या लाठ्यांगावर घ्यायच्या आणि मागच्या दाराने कोण तर शिवसेनेला पूर्वी शिव्या देणारे! या शिवसैनिकांवर आणि शिवसेनेच्या ताकीवर परिणामकरने गद्दारी केली आणि जीवाला मुकला होता. नेष्ठावंताची मजबूत फळी होती. त्या फळीची गी. कारण बाळासाहेबांनी त्यांना प्रेम विश्वास होते. म्हणून ते शिवसेनेसाठी निष्ठेने लढत होते. म्हणाले आजच्या शिवसेनेत आणि बळच्या शिवसेनेत काय फरक आहे? खूप फरक खूप फरक आहे. बाळासाहेबांच्या भोवती अमोद नवलकर, आनंद दिघे, वामनराव महाडिक वये वाघ होते. आता तुमच्या भोवती बाजार बुणीठ मीठ खाऊन पवारांची पालखी वाहणारे पानके आहेत आणि त्यांनी दिलेल्या चुकीच्या सल्ल्यानुसार त. म्हणूनच तर शिवसेनेतील असंतोष तुम्हाला णे कळलं तेंव्हा खूप उशीर झाला होता. तेंव्हा टाटातून धडा घ्या अन्यथा शिवसेनेत तुम्ही आणि हाल!

राज्यातील प्रत्येक तालुक्यात रक्कपेढी सुरु करणार-राजेरा टोपे

मुंबई/प्रतिनिधि

राज्यातील प्रत्येक तालुक्यात येत्या वर्षभरात रक्तपेढी सुरु करण्याचा राज्य शासनाचा विचार आहे, असे सार्वजनिक आरोग्य मंत्री राजेश टोषे यांनी आज येथे सांगितले. महाराष्ट्र राज्य रक्त संक्रमण परिषदेच्या वर्तीने आज राज्यस्तरीय रक्तदाता सन्मान सोहळा आयोजित करण्यात आला होता. त्यावेळी ते बोलत होते. यशवंतराव चव्हाण प्रतिष्ठान सभागृहात हा कार्यक्रम झाला. यावेळी अन्न आणि औषध प्रशासन मंत्री डॉ. राजेंद्र शिंगणे, आरोग्य राज्यमंत्री राजेंद्र पाटील यडावकर, अतिरिक्त मुख्य सचिव डॉ. प्रदीप व्यास, आयुक्त डॉ. रामास्वामी एन., श्री साईबाबा शिर्डी संस्थानच्या मुख्य कार्यकारी अधिकारी भाग्यश्री बाणाईत, आरोग्य विभागाच्या संचालक डॉ. साधना तायडे आदी उपस्थित होते. मंत्री श्री. टोषे यांनी सांगितले की, रक्ताला अद्यापही विज्ञानाने पर्याय दिलेला नाही. त्यामुळे रक्तदान केले पाहिजे. कोविडच्या कालावधीतही आपल्या राज्याने देशातील सर्वात जास्त युनिट रक्त संकलन

केले आहे. ही बाब अतिशय महत्वाची आहे. राज्याच्या अनेक तालुक्यांत रक्तपेढी नाहीत, अशा तालुक्यात रक्तपेढी सुरु करण्याचा राज्य शासन विचार करीत आहे. रक्तदानाच्या क्षेत्रात काम करणाऱ्या सर्व लोकांना एकत्र आणण्यासाठी माहिती तंत्रज्ञानाचा जास्तीत जास्त वापर केला जाईल. अन्व व औषध प्रशासन मंत्री डॉ. शिंगणे यांनी कोविडच्या कालावधीतही महाराष्ट्रात सर्वाधिक रक्त संकलन केले आहे. याकाळात राज्यातील सर्व रक्तदाता यांनी अतिशय उत्सुकतपणे रक्तदान केले. सर्वधर्मसमभाव ही संकल्पना रक्तदानातून साध्य होते. आई वडिलांच्या खालोखाल

रक्तदानातून जोडले गेलेले नाते सर्वात पवित्र आहे. रक्तदानाबाबत नागरिकांमध्ये गैरसमज आहेत, हे गैरसमज दूर करण्याची गरज आहे, असे सांगितले. डॉ. प्रदीप व्यास यांनी प्रास्ताविक केले. त्यांनी राज्यातील रक्तपेढी नसलेल्या भागात रक्तपेढी सुरु करण्यास सामाजिक संघटनांनी पुढे यावे, असे आवाहन केले. यावेळी सहसंचालक डॉ. विजय कंदेवाड, सहसंचालक डॉ अरुण थोरात, डॉ. अर्चना जोगेवार, उपसंचालक डॉ. कैलास बाविस्कर आदी उपस्थित होते. या कार्यक्रमात रक्तदाते, रक्त संकलन करणाऱ्या रक्तपेढी यांना पुरस्कार प्रदान करण्यात आले.

पावसाळ्यात आरोग्याची काळजी महत्त्वाची!

पा वसाळा आण आजार याचा जवळचा सबैध आह. पाऊस पुरवतो. पावसाळा अनेक आजाराना घेऊन येत असल्याने आपल्या अडचणीमध्ये मोठी वाढ होते. पावसाळयात मलेरिया, डेंगू, लेप्टोस्पायरोसिस, स्वाइन फ्लू, बर्ड फ्लू इत्यादी अनेक आजारांची वाढ होते. आर्द्रतेमुळे व्हायरल, जिवाणु आणि बुरशीजन्य संक्रमणे सक्रिय होतात. डेंगू, मलेरिया, डोळ्यांचा दाह व अन्य प्रकारच्या संक्रमणांमध्ये वाढ होते. दमट हवामानाने शरीरात पाणी कमी होण्याची समस्यादेखील उत्पन्न होते. पावसाळ्यात जसे रस्त्यावर खड्डे होणे अपरिहार्य आहे, तसेच साथीच्या रोगाचे प्रमाण वाढण्येदेखील अपरिहार्य आहे. पाण्यावाटे पसरणाऱ्या मलेरिया, डेंगू, लेप्टोस्पायरोसिस, स्वाइन फ्लू या आजाराची वैशिष्ट्ये म्हणजे या रोगांचे निदान करण्यात येणाऱ्या अडचणी. मलेरिया चाचणी निगेटिव आली, म्हणजे रुग्णाला मलेरिया नाही, असे छातीठोकपणे सांगत येत नाही. डेंगू, लेप्टोस्पायरोसिस, स्वाइन फ्लू यांच्या चाचण्यामध्ये महागड्या आहेत. शहरांमध्ये गर्दीच्या ठिकाणी संसर्ग पूर्णपणे संरक्षित करण्यासाठी स्वतःचं संरक्षण करण अवघड आहे. मात्र काळजी घेता येते. याची काळजी जनतेने घ्यावी.

पावसाळ्यात रहा स्वरस्थ

શહરી આપણ ગ્રામીણ ભાગાત પાણી ઉકલ્ખૂન પ્યા અશી સૂચના
આરોગ્યવિભાગાતર્ફે નેહમીચ કરણ્યાત યેતે. વૉર્ટર પ્યુરિફાયર, ઝીરો બી
ઇટ્યાડી, પાણી શુદ્ધીકરણાચે ઘરગુતી ઉપાય ઉપલબ્ધ આહેત, તરીદેખીલ
કાવીળ, ઉલટ્યા, જુલાબ ટાયફાઈડ, કૉલરા યાસારખે પાણ્યાવાટે
પસરણારે આજાર પાવસાળ્યાત જાસ્ત આઢલ્લતાત. રૂળાચી
પ્રતિકારશક્તિ જર ચાંગલી અસેલ, તર વિશેષ ગુંતાગુંત ન હોતા હે આજાર
ઔષધાનેચ બરે હોતાત. પરંતુ પ્રતિકારશક્તિ કમી અસલ્યાસ લહાન
મુલં વ જ્યેષ નાગરિકાંના હોસ્પિટલ ગાઠાવે લાગતે. પાવસાળ્યાતીલ
કુઠલાહી સર્દી, ખોકલા વ તાપાસારખ્યા આજારાંકડે દુર્લક્ષ કરું
નકા. જવળચ્યા શાસકીય ડાંકટારાંચા ત્વરિત સલ્લા ચ્યા. વારંવાર હાત
ધુણ: જેવણ કરણ્યાપૂર્વીચ નવ્હે તર ઘરી કિંવા કાર્યાલયાત કોણત્યાહી
સાર્વજનિક વસ્તુલા સ્પર્શ કેલ્યાનંતર પ્રત્યેક વેળી આપણ આપલે હાત
પૂર્ણપણે સ્વચ્છ કરણ ગરજેચ આહે. વિષાણૂવર નિયંત્રણ ઠેવણ્યાસાઠી
હાત ધુણ હે અતિશય ઉપયુક્ત અસૂ શકતં. લસીકરણ કરા: સ્વાઈન
ફ્લુચા સંસર્ગ રોખણ્યાસાઠી લસીકરણ હે સર્વાત પ્રભાવી ઉપાય આહે.
પાચ વર્ષાખાલીલ બાલકે, ગર્ભવતી મહિલા, ૫૦પેક્ષા જાસ્ત વય
અસલેલ્યા વ્યક્તિ, હૃદયાશી સંબંધિત આજાર અસલેલ્યા વ્યક્તિનાં
વિશેષત: લસીકરણ કરણ્યાચા સલ્લા દેણ્યાત યેતો. પ્રતિકારશક્તિ વાદવા
નિર્દેશિત ‘પ્રી’ અસાલેલી નિંબનાર્થિંગ એકે વ સાધું અનુસ્થાન સેના

प्रताकरशक्ता वाढववण्यासाठी सहाय्यक ठरतात. आपल शरार आण त्वचा स्वस्थ ठेवण्यासाठी मुबलक पाणी प्या. यामुळे आपल्या शरीराला संक्रमणाविरुद्ध लढण्यासाठी ताकद मिळते व डिहायड्रेशन होत नाही. पुरेसं पाणी प्यायल्याने शरीरातील टॉक्सिन बाहेर पडण्यास मदत होते. या कालावधीत श्वसनाच्या प्रणालीतील विषाणूजन्य संक्रमणे होताना आढळतात. जसं खोकला, ताप, घसा खवखवण, डोकेदुखी, थकवा इ. असे बहुतेक आजार प्रभावीपणे हाताळ्ले जाऊ शकतात. तथापि, काही रुग्णांमध्ये यामुळे गंभीर गंतागंत ठोऊ शकते.

व्रतःला संरक्षित ठेवण्यासाठी स

- ## पावसाळ्याची पूर्वतयारी
१. घरातील लहान मुलांचे लसीकरण झाले आहे की नाही हे तपासून घेणे. २. घरातील मोठ्या माणसांसाठीदेखील हिपेटायटीस ए,बी, कॉलरा, टायफॉइंड, स्वाइन फ्लू इत्यादी लसी घेतल्या गेल्या की नाही ते बघणे. ३. घराभोवती पाण्याचे डबके साचणार नाही, सांडपाण्याचा व्यवस्थित निचारा होईल यासाठी लागणारी डागडुजी करणे.
- ### पावसाळ्यातील पथ्ये
- १) पावसाळ्यात पाणी गढूळ येते. पाणी गाळून, उकळून प्यावे, वॉटर प्युरिफायरव्यतिरिक्त पाणी उकळलेले असल्यास सुरक्षा आणखी वाढते. २) शाळेतल्या मुलांनी पाण्याची बाटली घरून न्यावी. बाहेरचे पाणी शक्यतो टाळावे. उघड्यावरील पदार्थ खाणे शक्यतो टाळावे. ३) मांसाहार, मसालेदार पदार्थ, वातजन्य पदार्थ पावसाळ्यात टाळावे. ४) बाहेरुन आल्यावर हात पाय साबणाने स्वच्छ धुणे ५) पावसाळ्यात रस्त्यावरचे किंवा उघड्यावर ठेवलेले अन्न खाणे टाळावे ६) डासांची उत्पत्ती होणार नाही यासाठी योग्य ती काळजी घ्यावी ७) रोग प्रतिकार शक्ती वाढविण्यासाठी योग्य आहार घ्यावा. ८) सर्दी, ताप, खोकला सारख्या आजारांकडे दुर्लक्ष न करता डॉक्टरांच्या सल्लियानुसार औषधे घ्यावी. कोरेनाचे प्रमाण कमी झाले असले तरी तो पूर्णपणे नाहिसा झालेला नाही. घाबरून न जाता सतर्क राहून शासनाने दिलेल्या सूचनांचे पालन करणे आवश्यक आहे. पावसाळ्यात वाढणारे संसर्गजन्य रोग आणि कोरेना यांच्या लक्षणांमध्ये साम्य असल्याने विशेष काळजी घेणे महत्त्वाचे आहे. शासनाद्वारे याबाबत वेळोवेळी मार्गदर्शक सूचना जारी केल्या जात आहेत. नागरिकांनी स्वतःची व आपल्या कुटुंबियांची काळजी घ्यावी. आपल्या जिल्हायातील शासकीय रुणालय किंवा जिल्हा आरोग्य अधिकारी यांच्याशी संलग्न प्राथमिक आरोग्य केंद्रात जाऊन उपचार करून घेता येऊ शकतात.
- प्रविण डोंगरदिवे, माहिती सहाय्यक विभागीय
- प्रादिनी कार्यालया, कोकण ट्रिप्पा, नवी मुंबई

ਪਾਨ ੧ ਵਰਣਨ...

प्रेमात पागल होऊन त्यान ..

सुरुवातीच्या काळात आशाबाबाईचा पती भुषण याने एका चटई कंपनीत कामाला सुरुवात केली. बघात बघात दोघांचा संसार फुलत गेला. दोघांच्या संसार वेलीवर एक पुत्र आणि एक कन्या अशा दोन रत्नांचे आगमन झाले. दग्धयानच्या काळात आशाबाई आणि भुषण यांच्या जीवनात भिकन शामसिंग परदेशी या ठेकेदाराचे आगमन झाले. भिकन हा लेबर कॉन्ट्रॅक्टर होता. विविध कंपन्यांमधे मजूर पुरवण्याचे काम तो करत होता. एका कंपनीत त्याने आशाबाई आणि भुषण या पतीनीला रोजगार मिळवून दिला. आशाबाई दिसायला देखणी होती. सात वर्षापुर्वी ती ठेकेदार भिकनच्या संपर्कात आली. त्याबेळी ती अवघी अठरा वर्षाची होती. आशाबाई आणि भुषण यांच्या घरी ठेकेदार भिकनच्ये कामानिमीत येणे जाणे सुरु होते. एकदम तरुण असलेल्या आशाबाईचे सौंदर्य भिकनच्या मनात पहिल्याच नजरेत ओऱ्हरफ्लो झाले. दोन मुलांची आई असलेली आशाबाई दिसायला एखाद्या अप्सरेसमान होती. तीवी कोमल काया हलक्या फुलक्या कामासाठी योग्य होती. मात्र दुर्दैवाने तिला मजुरी कामात स्वतःला वाहून घ्यावे लागले. हिरे, माणिक आणि मोत्याची पारख एखादा जोहरीच करतो असे म्हणतात. भिकन हा जणू काही तिच्यासाठी जोहरी ठरला होता. तो तिच्याकडे चमचम करणारा डायमंड अर्थात हि-याच्या रूपात बघत होता. सुर्याची तिरकस कोवळी किरणे रलरुपी आशाबाईच्या अंगावर पडली म्हणजे भिकनच्या पारखी नजरेतून ती त्याच्याकडे परावर्तीत होत असे. वास्तविक भिकन हा एक विवाहीत आणि तिच्यापेक्षा जवळपास पंधरा वर्षांनी मोठा होता. त्याला देखील तिच्यासारखेच एक कन्या आणि एक पुत्र रन लाभले होते.

पती भुषणच्या तुलनेत ठेकेदार भिकन हा तिच्यासाठी एक धन्नाशेठार ठरला होता. त्याच्या खिंशात कायम शंभर, पाचशे रुपयांच्या नोटा तिच्यानजरेस पडत होत्या. ज्याप्रमाणे भिकनला आशाबाईमधील हिन्याची पारख झाली होती. तशीच आशाबाईला भिकनमधील धन्नाशेठची पारख झाली होती. एखादा गरजू व्यक्तीच धन्नाशेठची चांगल्या प्रकारे पारख करू शकतो. अशा प्रकारे तिने धन्नाशेठची तर त्याने हिन्याची पारख केली होती. दोघांनी पहिल्याच नजरेत एकमेकांची आपापल्या आवडी आणि सोबीनुसार एकमेकांची पारख करून घेतली होती. आशाबाईसोबत जवळीक करण्यासाठी तिचा पती भुषण हा भिकनसाठी एकप्रकारे सेतूची भुमिका पार पाडत होता. भुषणला भेटण्याच्या निमीत्ताने भिकन आशाबाईसोबत जवळीक करत होता. दिवसामागून दिवस जात होते. भिंतीवरील कॅलेंडरच्या तारखा बदलत होत्या. घड्याळाची काटे पुढे पुढे सरकत होती. काळ त्याच्या गरीनुसार मार्गांकमण करत होता. भुषण आणि आशाबाई या दाम्पत्याला भिकन ठेकेदाराकडे काम करत असतांना जवळपास तिन ते चार वर्षांचा कालावधी सहज उलटून गेला. या कालावधीत भिकनचा आशाबाईसोबत अनेकदा संपर्क आला. या संपर्कातून दोघातील सहवास वाढला. सहवासातून त्यांच्यात प्रेमाचा अंकुर फुलला. या अंकुराचे कळीत आणि नंतर फुलात कधी रुपांतर झाले हे त्यांना कळले देखील नाही. एके दिवशी भिकन याने संधी साधून हळूच आशाबाईजवळ आपले प्रेम व्यक्त करत प्रेमाची मागणी घातली. तिने त्याच्यातील धन्नाशेठची पारख अगोदरच केली होती. त्यामुळे तिने त्याला होकार दिला. अडीअडचणीत मदत करण्याची अपेक्षा तिने त्याला बोलून दाखवली. त्याने देखील तिच्या प्रस्तावाला लागलीच होकार दिला. दोघे एकमेकांची गरज पुर्ण करण्यास सज्ज झाले होते. उत्साहाच्या भरात भिकनने आशाबाईला तिन वेळा मोबाईल घेऊन दिले. त्याचे तिच्यावर प्रेम जडले होते. त्यामुळे तो तिला तिच्या मागणीप्रमाणे वेळोवेळी अर्थ पुरवठा करत होता. त्याच्या अर्थ पुरवठावर ती खुश रहात होती. त्यामुळे तिला पती भुषण पेक्षा भिकन ठेकेदार जवळचा वाटत होत. तो तिचे सर्व लाड पुर्ण करत होता. तिच्यासोबत तो भुषणला देखील कमीत अधिक प्रमाणात समाधानी ठेवण्याचा प्रयत्न करत होता. एकदा त्याने भुषणला एका कंपनीत माल धुलाईचा ठेका मिळवून देत संतुलन कायम ठेवले आणि आपली जाऊ या दाम्पत्यावर कायम ठेवली. संधी साधून भिकन हळूच आशाबाईला फिरायला देखील घेऊन जाऊ लागला. आपल्या पश्चात भिकन आशाबाईला भेटण्यास घरी येत असल्याचे

भुषणला समजाण्यास वेळ लागला नाही. परिसरात देखील भिकन आणि आशाबाईचे एकमेकांवरील प्रेम हा चर्चेचा विषय झाला होता. त्यामुळे भुषण हा त्याची पत्नी आशाबाईवर नाराज झाला. तो आशाबाईसोबत घांडण करू लागला. आपल्यामुळे भुषण आणि आशाबाई यांच्यात वाद होत असल्याचे भिकनला देखील समजले. भिकनचे आपल्या पत्नीवर प्रेम असल्याचे समजल्यानंतर भुषणने तावातावात त्याच्याकडील काम सोडून दिले. तो दुस-या कंपनीत कामाला जावू लागला. भिकनकडे कामाला जायचे नाही असे त्याने आशाबाईला सांगून टाकले. त्यामुळे तिची आणि भिकनची जुळलेली लिंक खराब झाली. दोघांचा प्रेमाचा अक्सेस तुटला. विडुल प्रेमसिंग परदेशी हा भिकनच्या आत्याचा मुलगाचा आहे. भिकन हा विडुलचा मामेभाऊ आहे. अशाप्रकारे विडुल आणि भिकन हे दोघे एकमेकांचे नात्याने आतेभाऊ-मामेभाऊ आहेत. १७ एप्रिल २०२२ रोजी भुषण आणि विडुल या दोघांची रस्त्यात एका हॉटेलवर भेट झाली. भुषणने रागाच्या भरात भिकनसोबत बोलणे सोडून दिले होते. मात्र भिकनचा औद्योगिक वसाहतीत जनसंपर्क जास्त असल्यामुळे त्याची गरज भुषणला भासली. त्याने भिकनचा आतेभाऊ विडुल यास एक विनवणी केली. मला भिकनच्या माध्यमातून भुसावळ आणि बुरहानपूर येथील चर्टईच्या कारखान्यात मजुर पुरवण्याचा ठेकाव मिळवुन द्या अशी त्याने विडुल यास गळ घातली. भिकनसोबत जो काहींनाही वाद झाला तो त्याला विसरून जाण्यास सांगावे असा भुषणने विडुलच्या माध्यमातून भिकनला निरोप दिला. ठिक आहे, काही हरकत नाही असेही म्हणत विडुलने भिकनच्या कानावर भुषणचा विषय घातला. आशाबाई आणि आपल्या प्रेमाच्या आड येणाऱ्या भुषणला संपवण्याची नामी संधी आता जवळ आल्याचा कुविचार भिकनच्या मनात चमकून गेला. त्याकुविचारातून प्रेरीत झालेल्या भिकनने विडुलच्या माध्यमातून भुषण यास द्याकार दिला. तुम्ही दोघे बुरहानपुरला मोठार सायकलने पुढे जा, मी तुमच्या मागे हळूळू येतो असा भिकनने विडुल यास कानमंत्र दिला. त्या कानमंत्रानुसार विडुलने भिकन यास बोलावून घेतले. आपण दोघे जण अगोदर भुसावळ आणि नंतर बुरहानपुर येथील चर्टई कारखान्यात जावूया असे विडुलने भुषण यास म्हटले. त्याच्या बोलण्याला दुजोरा देत भुषण तयार झाला. आपण मृत्युच्या दिशेने वाटचाल करण्याची तयारी करत आहोत हे भुषण यास समजलेच नाही. नियतीने त्याच्यासाठी लिहून ठेवलेल्या मृत्युपत्राची तो स्वतःच तयारी करत होता. १७ एप्रिल २०२२ इस्टर संडे सण असलेला रविवारचा दिवस होता. मी भुसावळ येथे काम बघून येतो असे पत्नी आशाबाईला सांगत भुषण मोठार सायकलने घरून निघाला. वाटेत विडुल त्याची वाट बघतच होता. भुषणच्या मोठार सायकलवर विडुल असे दोघेजेण भुसावळच्या दिशेने निघाले. दोघांच्या हालचालींवर भिकनचे लक्ष आणि नियंत्रण होते. भिकनच्या मार्गदर्शनाखाली भुषणला सोबत घेऊन विडुल मार्गक्रमण करत होता. दरम्यान मजुरांच्या कामाची विभागणी केल्यानंतर भिकन देखील त्यांच्या पाठोपाठ भुसावळच्या दिशेने त्याच्या त्याब्यातील मोठार

हा सर्व भिकनचा डाव असल्याचा तत्त्वाचा लक्षात येत नव्हत. तत्त्वाचा पत्र जीवंत आहे अशी खुळी आशा भिकन तिच्या जीवाला लावत होता. आशाबाईचा आपल्यावर संशय येता कामा नये म्हणून भिकन विविध युक्त्या वापरत होता. या युक्त्याचा एक भाग म्हणून त्याने अजून दोन मित्र तयार केले. त्या दोघा मित्रांना देखील त्याने आशाबाईचा मोबाईल क्रमांक दिला. बाई तुझा पती आम्हाला रेल्वे स्टेशन परिसरात दिसला होता असेही तिता सांगण्यासाठी त्याने दोघांना तयार केले होते. अशा प्रकारे विविध लोकांना आशाबाईचा मोबाईल क्रमांक देवून तिच्यासोबत खोटेचे बोलण्यास तो भाग पाडत होता. पती भुषणचा तपास लागत नसल्यामुळे काही दिवसांसाठी आशाबाई तिच्या सासरी मध्यप्रदेशातील बुरहानपूर जिल्ह्यातील नेपानगर तालुक्यातील भातखेडा या गावी निघून गेली. त्यानंतर ती परत जळगावला रायपूर येथे आली. त्यावेळी भिकने पुन्हा तिची भेट घेतली. तु सासरी जावू नको, तु येथेच रहा. तुझा पती आणून देण्याची जबाबदारी माझी आहे. तु जर माझे ऐकले नाही व परत सासरी निघून गेली तर मी फाशी घेऊन आत्महत्या करून घेईन. तुझ्या त्रासाला वैतागून मी आत्महत्या केल्याचे लिहून ठेवणार असल्याची त्याने तिलांधमकी दिली. हळूहळू आशाबाईला भिकन आणि विडुल या दोघांवर संशय येवू लागला. त्रस्त आशाबाईने अखेर ७ जून २०२२ रोजी एमआयडीसी पोलिस स्टेशन गाठले. १७ एप्रिल २०२२ ते ७ जून २०२२ दरम्यान दिड महिन्याच्या कालावधीत तिच्यावर गुदरलेला सर्व प्रसंग तिने पोलिस निरीक्षक प्रताप शिकारे यांची भेट घेत कथन केला. आपले पती जीवंत असल्याचा समज करून घेत त्याचे कुणीतरी अपहरण करून त्याला कुठेतरी डांबून ठेवले असल्याची शक्यता आशाबाईने पो.नि. प्रताप शिकारे यांच्याकडे व्यक्त केली. या सर्व घडामोडीत ठेकेदार भिकन शामिसिंग परदेशी आणि विडुल प्रेमसिंग परदेशी यांना त्याबद्दल नक्कीचा काहीतरी माहिती असल्याचे देखील तिने कथन केले. तिने दिलेल्या फिर्यादीत या दोघांवर दाट संशय व्यक्त करण्यात आला. आशाबाईने दिलेल्या फिर्यादीनुसार सुरुवातीला याप्रकरणी गु.र.न. ३८८/२०२२ भा.द.वि. ३६५ नुसार गुन्हा दाखल करण्यात आला. पोलिस अधिक्षक डॉ. प्रविण मुंडे यांनी या घटनेची गांभीर्याने दाखल घेतली. त्यांनी आपले सहकारी अप्पर पोलिस अधिक्षक चंद्रकांत गवळी, सहायक अधिक्षक कुमार चिंता यांना या गुन्ह्यात लक्ष क्षालून लवकरात लवकर तपास पुरुष करण्याच्या सुचना दिल्या. अप्पर पोलिस अधिक्षक चंद्रकांत गवळी आणि सहायक पोलिस अधिक्षक कुमार चिंता यांनी एमआयडीसी पोलिस स्टेशन गाढून ठाण मांडत या गुन्ह्याच्या तपासकामी योग्य त्या सुचनांना दिल्या. वरिष्ठ पोलिस अधिकारी पोलिस स्टेशनला येऊन बसल्यामुळे यंत्रणा जोरात कामाला लागली. पो.नि. प्रताप शिकारे यांच्या मार्गदर्शनाखाली या गुन्ह्याचा तपास पोलिस उप निरीक्षक अनिस शेख यांच्याकडे देण्यात आला. तपासाच्या पुढील टप्प्यात गुन्हे शोध पथकातील पोलीस हे.कॉ. गफूर तडवी आणि सिद्धेश्वर डापकर या दोघांनी तातडीने कुसुंबा रायपूर परिसर गाठत ठेकेदार भिकन शामिसिंग परदेशी आणि विडुल प्रेमसिंग परदेशी या दोघांना ताब्यात घेतले. दोघांनांना सुरुवातीला गुन्हे शोध पथकाच्या रुममधे आणले गेले. आपण त्यावर आपाचे चिंता यांना या गुन्ह्यात लक्ष क्षालून लवकरात लवकर तपास पुरुष करण्याच्या सुचना दिल्या. अप्पर पोलिस अधिक्षक चंद्रकांत गवळी आणि सहायक पोलिस अधिक्षक कुमार चिंता यांनी एमआयडीसी पोलिस स्टेशन गाढून ठाण मांडत या गुन्ह्याच्या तपासकामी योग्य त्या सुचनांना दिल्या. वरिष्ठ पोलिस अधिकारी पोलिस स्टेशनला येऊन बसल्यामुळे यंत्रणा जोरात कामाला लागली. पो.नि. प्रताप शिकारे यांच्या मार्गदर्शनाखाली या गुन्ह्याचा तपास पोलिस उप निरीक्षक अनिस शेख यांच्याकडे देण्यात आला. तपासाच्या पुढील टप्प्यात गुन्हे शोध पथकातील पोलीस उपनिरीक्षक अनिस शेख यांच्यासह हे.कॉ. गफूर तडवी, रतीलाल पवार, सुधीर साळवे, सिद्धेश्वर डापकर आर्द्दंच्या पथकाने घटनास्थळावर नेले. मध्य प्रदेशाच्या बुरहानपूर जिल्ह्यातील नेपानगर तालुक्याच्या झांजांना गावाच्या पुढे खंडवा रस्त्यावरील तलावानजीक ते घटनास्थळ होते. याच ठिकाणी दोघा संशयीतांनी मयत भुषण तळेले यास गुसागावर लाथा मारून गळा दाबून जीवी ठार केले होते. जीवी ठार केल्यानंतर त्याला नजीकच्या खड्ड्यात पुरण्यात आले होते. जवळपास दिड महिन्यापासून पुलेलेले मृतदेह पुर्णपणे कुजला होता. यावेळी हजर असलेल्या मयत भुषणच्या नातोवाईकांनी त्याचा कुजलेला मृतदेह ओळखला. दोघा संशयीतांनी यावेळी पुन्हा आपला गुन्हा कुजला केला. या गुन्ह्यात दोघांविरुद्ध ३०२ हे कलम वाढवण्यात आले. घटनास्थळापासून मयताचे मुळगाव भाटखेडा साधारण बारा किलोमीटर आणि सासर असलेले चांदणी हे गाव आठ किलोमीटर अंतरावर आहे. पोलिस अधिक्षक डॉ. प्रविण मुंडे, अप्पर पोलिस अधिक्षक चंद्रकांत गवळी, सहायक पोलिस अधिक्षक कुमार चिंता यांच्या मार्गदर्शनाखाली या गुन्ह्याचा पुढील तपास पोलिस निरीक्षक प्रताप शिकारे व त्यांचे सहकारी पोलिस उप निरीक्षक अनिस शेख करत आहेत. त्यांना हे.कॉ. गफूर तडवी, रतीलाल पवार, सुधीर साळवे, सिद्धेश्वर डापकर आर्द्दंचे सहकार्य लाभत आहे.

वासनेच्या मोहात नाते कलंकित...

घेत होता. पती पत्नीचे विचार चांगले जमत होते. संजय आणि कोमल यांचा संसार सुखाचा चालला होता. दोघेही गुण्यागोविंदाने राहत होते. सुरुवातीचे दोन्तीन महिने तो कोमलच्या ओढीने कामावरून रात्री लवकर घरी येत होता. पत्नीच्या सहवासात तो रममाण होत होता. असा त्यांचा दिनक्रम सुरू होता. मात्र कामाच्या निमित्ताने मुर्बईत आलेले संजय याचा मावस भाऊ अर्जुनकुमार गुजन सोनकर (वय २२) हा देखील संजय कडेच राहत होता. संजय आणि अर्जुनकुमार दोघे सख्खे मावस भाऊ. दोघेही कॉटन ग्रीन येथील येवले अमृततुल्य चहा या ठिकाणी काम करत असत. अर्जुन हा सकाळी ७ ते दुपारी २ वाजेपर्यंत यातून मिळणाऱ्या पैशातून ते आपाले उदरनिवाह करत होते. दिवसामागून दिवस जात होते. याच दरम्यान स्थितीच्या सुखासाठी व गोड आवाजासाठी कान आतुरलेलं असतात तो सोन्याचा दिवस उजाळाला होता. कोमल हिला दिवस गेले होते. हे जेव्हा तिला कळलं तेव्हा तिला आनंद गणनात मावेनासा झाला. आपण

देश्वर डापकर आर्द्धचे सहकार्य लाभत आहे.

वासनेच्या मोहात नाते कलंकित...
घेत होता. पती पत्नीचे विचार चांगले जमत होते. संजय आणि कोमल यांचा संसार सुखाचा चालला होता. दोघेही गुण्यांगेविंदाने राहत होते. मुरुवातीचे दोनतीन महिने तो कोमलच्या ओढीने कामावरून रात्री लवकर घरी येत होता. पत्नीच्या सहवासात तो रममाण होत होता. असाऱ्या त्यांचा दिनक्रम मुरु ठेवता. मात्र कामाच्या निमित्ताने मुंबईत आलेला संजय याचा मावस भाऊ अर्जुनकुमार गुजन सोनकर (वय २२) हा देखील संजय कडेच राहत होता. संजय आणि अर्जुनकुमार दोघे सख्खे मावस भाऊ. दोघेही कॉटन ग्रीन येथील येवले अमृततुल्य चहा या ठिकाणी काम करत असत. अर्जुन हा सकाळी ७ ते दुपारी २ वाजेपर्यंत तर संजय दुपारी २ ते रात्री १० वाजेपर्यंत. यातून मिळणाऱ्या पैशातून ते आपापला उदरनिर्वाह करत होते. दिवसमागून दिवस जात होते. याच दरम्यान स्थिती ज्या सुखासाठी व गोड आवाजासाठी कान आतुरलेलं असतात तो सोन्याचा दिवस उजाळाला होता. कोमल हिला दिवस गेले होते. हेच जेव्हा तिला कळलं तेळ्हा तिचा आनंद गणनात मावेनासा झाला. आपण

महाराष्ट्र शासन

स्वांतंत्र्याचा अभ्युत्तमसंबद्ध

२६ जून
राजर्षी छत्रपती
शाह महाराज
जयंती

थोर कल्याणकारी लोकराजाला मानाचा मुजरा!

अजित पवार

बाळासाहेब थोरात

आदिती तटकरे
मंत्री, महाराष्ट्रउद्धव बाळासाहेब ठाकरे
मुख्यमंत्री

उपमुख्यमंत्री

मंत्री, महाराष्ट्र

राज्यमंत्री, माहिती व जनसंपर्क

www.mahasamvad.in

/MahaDGIPR

/MaharashtraDGIPR

महाराष्ट्र शासन

माहिती व जनसंपर्क महासंचालनालय, महाराष्ट्र शासन

शिवसेना आणि शिवसेना प्रमुख अजूनही सामान्य शिवसैनिकांच्या गळ्यातील ताईतचं!

लक्ष्मणराव पाटोळ

एकनाथ शिंदेकडे असणारी कागदी शिवसेना ही कधी चोळामोळा होऊन कंकनाच्या टोपलीत फेळती जाईल हे खुद एकनाथ शिंदे यानाही कल्पागार नाही ही कागदावर ची लाल रेहे समजा. एकनाथ शिंदेना हे आज कल्प नाही की हा जो आज आकड्यांचा खेळ चाललाय... बेरीज-वजाबाबीच्याव्याहारिक तडजोडीचा जुगार खेळला जातोय... तो महाधूर्घ आणि महा कपटी शुक्रनी मामाने टाकलेल्या राजकीय फासात अडकून आहे ते ही घालवून बसावं लगाणार नाही ना... अजूनही वेळ गेलेली नाही... लक्ष्मात ठेवा, खरी जमीनीवरची शिवसेना अद्यापाही मा.उद्धव ठाकरेंसोबत आहे. सेचेच्या सारीपाटावर कधी सोंगट्या कुणाच्या बाजूने पडतील हे सांगता येत नाही. आज जी शिंदेच्या बाजूने दहा वीस आमदारा जास्त दिवस असली तरी तो आमदार म्हणजे शिवसेना नाही आणि पक्षसंघटना तर मुळीच नाही. आज शिंदेचं विमान आकाशात जी भारी मारत असलं तरी त्याला लॅंड व्हायला भाड्याने एर्हेम घ्यावं लगाणार आहे. त्यांना लॅंड व्हायला आज मामा आपलं विमानात व्हायला तयार झाला असला तरी तो कधी दगा देईल हे संगता येत नाही.

भविष्यात शिंदेना त्यांच विमान हक्कान उत्तरायासाठी स्वतःचं एअरपोर्ट नसाऱ्या. आणि ते तयार करणं त्यांना तीकीण आहे. जेव्हा केवला त्यांच्या उडणाऱ्या विमानातील इंधन संपैल आणि संपलं रे संपलं की विमान कधी धाराशाही होईल हे काही त्यांनाही सांगता येणार नाही. कारण खरी पक्ष संघटना जमीनीवर असते, आणि ती स्थायावर असते. जी शिवसेना प्रमुख उद्धव ठाकरेच्या नेतृत्वाखाली आज आहे. कोणत्याही संगठनेला एक वैचारिक

रोटरी क्लब ऑफ बोरीवलीतर्फे स्वयंचलित भात लावणी यंत्र भेट

वाडा/प्रतिनिधि

पारंपरिक शेतीच्या मशागतीला फाटा देत बळीराजाने नव्या कृषी तंत्रज्ञानाची कास धरून, भात लावणीच्या कषायात्रा मुजुंवांची मुटका करण्यासाठी स्वयंचलित भात लावणी यंत्राचा वापर करावा असे रोटरीचे डिस्ट्रिक्ट असिस्टेंट गव्हर्नर भगवानी पाटील कर्तेने केले. वाडा तालुकायातील सांगे येथील वैतरना शेतकीरी उत्कर्ष मंडळाला रोटरी क्लब ऑफ बोरीवली तर्फ स्वयंचलित भात लावणी यंत्र भेट देयात आते त्याच्या उद्घाटन प्रमाणी ते बोलत होते. रोटरी क्लब बोरीवलीचे अध्यक्ष यशवंत युजण यांनी सांगितले की वाडा तालुक्यात बहुतांश भाताची पिके येतली जात असून, भात पिकाची पेरिणीपासून तर लावणीपासून मशागत करावी लागते. या तंत्रज्ञानामुळे गुरुभार विद्युतात भाताची लावणी करण्यासाठून मुजुंवांची सुकूका तर होईलच आणि वेळ व पैशाची मोक्ता प्रमाणात बचत होणा आहे. मंडळाने हे बंत्र स्वतःसाठी तर वापरायचे आवेदन प्रमाणी इतर शेतकऱ्यांसाठी सुदृढा स्वलतीच्या दारमध्ये वापरायचे आहे. तसेच शेतकऱ्यांसाठी करब यांवृद्धीही सहकार्य करीत राहील. यांवृद्धी प्रगतीशील शेतकीरी कृषीपूर्ण अनिल नारायण पाटील यांनी शेतकऱ्यांना मार्गदर्शन केले. येवेळी रोटरी क्लब बोरीवली प्रकल्प प्रमुख केतल तपियावाला, सचिव प्रदीप वारें, मा.अध्यक्ष विजय पालकर, मुद्रक लालाजी, मिलिंद पाटील व शेतकीरी उपस्थित होते.

मुजोर रिक्षाचालकांविरोधात प्रहार जनशक्ती पक्षाचे आंदोलन व स्वाक्षरी मोहीम राबविणार

विराप/प्रतिनिधि

प्रहार जनशक्ती पक्षाचे सर्वेसर्वी आणि प्रमुख मार्गदर्शक राज्यमंत्री ओमप्रकाश उर्फ बच्चूभाऊ कडू यांच्या वाढदिवसाचे औचित्य साधूर प्रहार पालघर जिल्हा संघटनेने वसई-विरार शहरातील अवैध रिक्षाचालकांची मुजोरी, अघोरित व मनमानी भाडेवाढ आणि समाजात दहशत पसरवून कायदा व सुव्यवस्थेला इजा पोंचविणार्या कृत्याविरोधात तीव्र अंदोलन छेडण्याचा इशारा दिला आहे. त्याच्यावरोबरीने समाजात जनजागृती यांवृद्धी यांवृद्धी स्वाक्षरी मोहीम गरबविण्याचा निर्णय प्रहार जनशक्ती पक्षाने घेतला आहे. अघोरित व मनमानी भाडेवाढ आणि शिवसेनेकडे आहे आणि ती जी शिवसेना प्रमुख उद्धव ठाकरे आणि शिवसेनेकडे आहे आणि ती जी शिवसेना कोणीही घेऊ शकत नाही आणि एकनाथ शिंदे तर बिल्कुलचं नाही!

जिल्हाधिकारी डॉ. माणिक गुरसळ आणि जेष्ठ पत्रकार रमांकात पाटील यांच्या हस्ते पत्रकार कक्षाचे उद्घाटन!

जिल्हाधिकारी कार्यालयामधील पहिला पत्रकार कक्ष -डॉ.माणिक गुरसळ

पालघर/प्रतिनिधि

जिल्हाधिकारी प्रतिनिधी होणे नाईक, दै. सकाळचे मिळावे या उद्देशानी जिल्हाधिकारी कार्यालयामध्ये पत्रकार कक्ष स्थापन करण्यात आला असून हा पत्रकार कक्ष राज्यातील पहिला पत्रकार कक्ष आहे जो जिल्हाधिकारी कार्यालयामध्ये स्थापन करण्यात आला असल्याचे जिल्हाधिकारी डॉ. माणिक गुरसळ यांनी सांगितले.

पत्रकार नारायण पाटील, दै. लोकमत्ते कण्यात आली होती. पत्रकार कक्षाच्या उद्घाटन प्रसंगी जिल्हाधिकारी डॉ. माणिक गुरसळ बोलत होते. जिल्हाधिकारी कार्यालयाच्या जवळ जिल्हापरिषद, पोलीस अधिकारी कार्यालयाच्या जवळ जिल्हास्थान, लोकसत्ताचे जिल्हा प्रतिनिधी निरज राजत, दै. महाराष्ट्र टाईफ्सचे जिल्हा प्रतिनिधी नेह्रू पाटील, दै. सामानाचे जिल्हा प्रतिनिधी सचिव जगतापाप, दै. नवभारतचे जिल्हा प्रतिनिधी संजय सिंह, निखिल मेहरी, शाम अटे, बाबर व इतर पत्रकार उपस्थित होते. जिल्हाधिकारी कार्यालय मध्यवर्ती ठिकाण असल्याने तसेच जिल्हाधिकारी कार्यालय असल्याचे जिल्हाधिकारी आहे. असेही जिल्हाधिकारी डॉ. माणिक गुरसळ यांनी सांगितले.

राज्यातील पहिल्या महिलासंचलित गोट बँकेचा वाढ्यात शुभारंभ

वाडा/प्रतिनिधि

महिला अधिक विकास महारंडाच्या पालघर जिल्हातील वाडा स्थित स्वप्रसाकार लोकसंचलित साधन केंद्राच्या 'नववेजस्विनी गोट बँकेचा शुभारंभ' व महिलांसाठी शेळीवाटप कार्यक्रम मार्गिवाप अध्यक्ष यशवंत यांती यांवृद्धी यांनी सांगितले की वाडा तालुक्यात बहुतांश भाताची पिके येतली जात असून, भात पिकाची पेरिणीपासून तर लावणीपासून मशागत करावी लागते. या तंत्रज्ञानामुळे गुरुभार विद्युतात भाताची लावणी करण्यासाठून मुजुंवांची मुटका करण्यासाठी तरी तर्फ स्वयंचलित भात लावणी यंत्र भेट देयात आते त्याच्या उद्घाटन प्रमाणी ते बोलत होते. रोटरी क्लब बोरीवलीचे अध्यक्ष यशवंत यांनी देयात आले. या योपाप लेल्या वडाच्या वाडाच्या यांवृद्धी यांवृद्धी पुण्यात उपक्रमावाहन करावी आहे.

अोल पाटील, पशुधन विकास अधिकारी डॉ.शरद अस्वले, पुरुषादार अवंती ढोकें, गोटबैक प्रगतीशील शेतकारी सारिका पाटील यांच्यासह ग्रामसेवक महेश जाधव व कार्यकरीणी सदस्य आणि लाभार्थी महिला उपस्थित होत्या. कार्यक्रमाचे प्रासादिक यांवृद्धी यांवृद्धी केले तर सूर्योदाचालन स्वप्रसाकारचे व्यवस्थापक अजित पाटील यांवृद्धी केले. तर कार्यक्रमाचे आयोजन CMRC अध्यक्षा सुनंदा मोराया, गोट बँक अध्यक्षा शुभारंभ पाटील, CMRC सचिव अर्जुन पाटील CMRC सदस्या पूर्ण पाटील, दर्शना तरे व स्वप्रसाकार CMRC कर्मचारी यांवृद्धी केले. या योनंतरात उस्मानाबाबी ब्रीडवी एक गधर शेतकी महिलांना केवळ दोन हजार रुपयात मिळणार असून तीनी तीन पिल्हे स्वप्रसाकार गोट बँकेला परत यांवृद्धी आहेत. त्याव्यतिरिक्त ती शेळी व तिचे येणाऱ्या सर्व उपत्वावर लाभार्थी महिलांचा हक्क राहिल. यांवृद्धी येणीच्या विष्यासह लसीकाळाचा खर्जर्ही गोटबैक केले. या अभिनव योजेनुसुळे लाभार्थी महिलांमध्ये उत्साहाचे वातावरण आहे.

ग्रीन लातूर वृ